

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சன பத்ரிகா ஜயது

அடியேனுடைய பத்தொன்பதாவது பிராயத்திலிருந்து முப்பது பிராயம் வரையில் நின்று சில அநுபவங்கள் நினைவுக்கு வந்தபடியால் உத்தஸாஹத் துடன் இதனை எழுதுகிறேன் புது நகரத்தில் ஸரீபத்தில் கொல்ஹாபூர் ஜில்லாவில் வாய் என்னுழரில் அப்பாசார்ம வித்யாசாஸ்பதியென்று ஒரு பிரபல ஸம்ஸ்கிருத வித்வான் வங்க தேசத்தவர் இருந்தார் இவர் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் ஸம்ஸ்கிருத சந்திரிகை யென்றொரு புஸ்தக ரூபமான மாஸிக வெளியீடும் (ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலேயே) ஸ்ரீருத்வாஜிந் யென்கிற வாரப்பத்திரிகையும் நடத்தி வந்தார். அப்படியொரு பத்து வருஷ காலம் நடந்து வந்தது அப்போது அவருடைய பரிசயம் எனக்கு விசேஷமாக இருந்தது. அடியேனுடைய வடநாட்டு யாத்திரைகளில் அவரைப் பலகால் சந்தித்தது முண்டு: வடமொழியில் அற்புதமாக எழுதவல்லவர் அவரை யொத்தவர் அவரோடான அக்காலத்தில் வடநாட்டில் ஆர்ய ஸமாஜிகள் என்கிற வகுப்பினரின் விபரீதப் பிரசாரங்கள் மிக மிகவும் அதிகமாக இருந்தன. அவற்றை அந்த வித்யாசாஸ்பதி நிர்தாஷிண்யமாகக் கண்டித்தெழுதுவர் எழுதுகிற நடையோ யாவரும் வியக்கத்தக்கதாயிருக்கும் துர்வாதங்களைக் கண்டிக்கும் வகையோ சாஸ்த்ரங்களுக்கும் யுத்திகளும் பொருத்தும் வகையில் யாரும் மறுவாய் திறக்க முடியாமல் இருக்கும் அந்த பத்திரிகைகளெல்லாம் அஸ்மதாசார்யரான ஜகத்குரு காதிஸ்வாமியின் திருமாளிகையிலுள்ள ஹயவதநலீலாஸதனத்தில நெடுங்காலம் சேமிக்கப்பட்டிருந்தன. அவையெல்லாம் இப்போதும் பாம்பே பனஸவாடியில் ஸ்ரீவைங்கடேசுவர மந்திர புஸ்தகாலயத்தில் ஸுரக்ஷிதமாகவுள்ளன

இக்காலத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸுதர்சன பத்ராதிபரான ஸ்ரீமதுபயவே (அட்வகேட்) புத்தூர் S. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமி தமது பத்திரிகையில் பிரசுரித்து வருப கட்டுரைகளை வாசிக்கும் போது ஏறக்குறைய எழுபதாண்டுகட்கு முற்பட்ட அந்தச் செய்தி அடியேனுக்கு நினைவுக்கு வந்தது *தே ஹி கோ திவஸா கதா: * என்று கண்ணீரும் பெருகிற்று இக்காலத்தில் ஸ்ரீமத் புத்தூர்வக்கீல்ஸ்வாமி கண்டபடியெல்லாம் தோற்றுகிற துர்வாதங்களை மறுக்க முடியாதுருந்தால் ஸத்யம் சபே மிகவும் கேஷாபங்களுண்டாகியே யிருக்கும் இந்த ஸ்வாமிக்கு வடமொழி தென் மொழியற்றவோடு கூட ஆங்கில அறிவும் வீசேஷித்தருப்பதனாலேயே இவ் வகிசயம் ஏற்பட்டுள்ளது; ந்ருஸிம்ஹப்ரியா, ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகா, தீநாசார்யன் முதலிய பத்திரிகைகளும் இந்த ஸ்வாமியின் கட்டுரைகளுக்கு வெற்றி கூறுமென்பதில் தடையிலலை. இக்கட்டுரையை அடியேன் 2-10-79 இரவு இரண்டு மணிக்கு எழுந்து எம்பெருமான் திருவநளால் எழுதினேன் P. B. A. தாஸன்.

ஸ்ரீ ராமாநுஜன்-375

ஆசிரியர்:

ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்

தொகுதி 32

சித்தார்த்திஸ்ர ஆவணி புரட்டாசிம்

10-10-79

பகுதி 6

வரில் பொகடேன் - கெடில் தேடேன்

நம்பிள்ளை முதலான நம் ஆசாரி யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளில் இஃது ஓர் அற்புதமான ஸ்ரீஸூக்தியுள்ளது. "கிடைத் தாலும் ஸந்தோஷமில்லை, கிடைக்காவிட்டாலும் வருத்தமில்லை — என்பது இந்த வாக்கியத்தின் பரமதாற்பரியம். நமது ஸ்ரீராமாநுஜன் ஆயிரம் நபர்களுக்கு உள் ளாகவே செல்லுகின்றது. நாமாக உகந்து அனுப்புவது ஏறக்குறைய இருநூறு நபர்களுக்குத்தேறும் சந்தா செலுத்துபவர்களென்று எழுநூறு நபர்கள் தேறக் கூடும். அவர்களுடைய பெயர்கள் லிஸ்டில் வந்திருப்பதால். ஆனால் ஜீவியச் சந்தா செலுத்தினவர்கள் (ஆதியிலிருந்து இதவரையில்) 96 நபர்கள். இரண்டு மூன்று வருஷங்களாகக் கணக்கு பரீவை யிட்டால் வருடச்சந்தா செலுத்தபவர்கள்

நாறு நபர்களுக்குமேல்தேறமாட்டார்கள் இப்போது நமது பத்ராதிபஸ்வாமி சில
மாதங்களாகத் திருமேனி மிகவும் அசத்திகொண்டிருப்பதால் ஸ்ரீஸ்வாமியின் நிய
மனங்கொண்டு அடியேன் [தி. அ. அனந்தாழ்வான் தாஸன்] இந்த விண்ணப்பம்
செய்கின்றேன்; - சந்தாவுக்காக யாரையும் வற்புறுத்துவதில்லை. கிடைக்கும்
சந்தாவைப் பெற்றுக்கொள்வோம், கிடைக்காமல்கூட விசாரப்படமாட்டோம்.
அச்சுக்கூலிகளும் அச்சுத்தாள்களின் விலைகளுக்கும் ஏறிக்கொண்டே போவதால்
எங்களுடைய ஸௌகரியப்படி (இத்தனைப் பக்கங்கள் வெளியிடுவதென்கிற
நிர்ப்பந்தங்கொள்ளாமல்) மாதந்தோறும் இரண்டு மாதங்களுக்கொருமுறைபோ
பத்திரிகை வெளியிட்டுவருவோம் பத்திரிகை கிடைக்கப் பெருதவர்கள் இன்ன
மாதமென்று தெரிவிக்காமல் இன்ன லக்கமுள்ள பத்திரிகை வரையில் கிடைத்திருக்
கிறது; மேலே கிடைக்கவேணும் என்றெழுதினால் அனுப் வோம். 374 லக்க
முள்ள பத்திரிகைக்குமுந்தியவை அப்படிக்க வேண்டா இங்ஙனம் பத்ராதிப
ஸ்வாமியின் பிரதிநிதி. தி. அ. அனந்தாழ்வான் தாஸன்

மணவாளமாமுனிகளின் மஹோத்ஸவம்.

மணவாளமாமுனிகளின் ஐப்பசித் திருமுல மஹோத்ஸவம் தீவ்யதேசங்
கள் தோறும் சிறப்பாக நடைபெற்றாலும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீபுரியில் தேவப்
பெருமாள் ஸன்னிதியில் நடைபெறுவது விலக்ஷண ப்ரக்ரியையென்பது உலக
மறிந்த விஷயம். நிகழும் புரட்டாசி மாதம் முப்பதாம் தேதியே தொடக்கமாகி
ஐப்பசியில் திருமுல நன்னாளில் சாத்துமுறையாகும். பிரதிதினமும் காலை 10
மணிக்கு அலங்கார திருமஞ்சனம் தொடங்கி மாலை 4 மணிக்கு அருளிச் செயல்
ஸேவை சாத்துமுறையாகும் பிறகு மாலை 7 மணிமுதல் 8 மணி வரையில்
ஸன்னிதி வாசல் திருமுன்பே கொட்டகைப் பந்தலில் பக்ஷியுலாத்தல் ஊஞ்சல்
நடைபெற்ற பின்பு திருவாய்மொழி ஸேவை தொடக்கமாகி 10 மணிக்கு சாத்து
முறை கோஷ்டி நடைபெறும் இவ்விதமாகவே ஒன்பது நாள் நடந்தேறிய பின்பு
சாத்துமுறையன்று காலை (திருவெஃகா) ஸ்ரீயதோகத்தகாரி யெம்பெருமான்
மணவாளமாமுனிகளுடன் பெரிய புறப்பாடு கண்டருளியான பிறகு, தேவப்
பெருமாள் ஸன்னிதி மணவாளமாமுனிகளுக்கு தினப்படிக்கமத்தில் திருமஞ்சனம்
அருளிச்செயல் ஸேவை நடந்தேறி மாலை 6 மணிக்குள்ளாக திருப்பாவை சாத்து
முறையாகும் அதன் பிறகு சுமார் ஏழுமணிக்கு மேல் (அன்று வெள்ளிக்கிழமை
யாதலால்) தேவப்பெருமாள் தாயாருடனும் புறப்பாடு கண்டருளி மாமுனிகளின்
ஸன்னிதிக்கு எழுந்தருளி திருவாய்மொழி ஸேவை சாத்துமுறையாகி பெருமானும்

தாயாரும் மாமுனிகளுடன் டி. 15-ம்-நாள் அன்று மீதி சேர்ந்து, மாமுனிகள் மரியாதைச் சிறப்புகளுடன் வி. 15-ம்-நாள் ஸன்னிதிக்குத் திரும்பியெழுந்தருளியாகும் பக்தர்களுக்கு உதவியாக மஹாத்ஸவமி த.

பக்தர் அரமான ஓர் அறிவிப்பு (தஞ்சாவூர் மீ முடிவு வரையில் இது)

- 1 மணவாளமாமுனிகள் வைபவம் என்கிற புத்தகம் தென்னாசார்ய ஸம்பந்தாய ஸாரங்களுடன் கூடியது 3 ரூ விலையுள்ளது.
- 2 ஸ்ரீமத்வரவாமுநிவர்ய ஸித்தாந்த ஸாரம் என்கிற புத்தகம் 4 ரூ விலையுள்ளது.

இவையிரண்டும், தபாற்செலவுக்காக மட்டும் இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்பாகவோ M. O. ஆகவோ அனுப்புமவர்களுக்கு புக்போஸ்டு மூலம் அனுப்பப்படும். விலாசம்:

கீர்த்தமாலா கார்யாலயம்

P. B. அண்ணங்கராசாரியர்,

காஞ்சிபுரம்-631503.

அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம்.

சில ஸம்வத்ஸரங்களாக ஸ்ரீபெருப்பூதாரில் நவராத்ரிமஹாத்ஸவம் விசேஷ வைபவம் பொலிய நடைபெற்றுவருகின்றது. இதில் மிகவும் சிரத்தைகொண்ட ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீமத்யதீந்த்ரப்ரவண யதிராஜ ஜியர் ஸ்வாமி 29-9-79 தேதியன்று இரவு உபந்யஸிக்க விடைகொள்ளும்படி நியமித்தருளியிருந்தபடியால் அதற்கு இசைந்திருந்தேன். உத்ஸாஹத்தோடுமிருந்தேன். அசக்தியின் கனத்தினால் விடைகொள்ள பாக்கியமில்லையாயிற்று இது மிக்க மனக்குறைவே இக்குறைதீர'எட்டுபருமாறரைப் பற்றின அநுபவங்கள்' என்கிற ஒரு கட்டுரையை இதோ உபஹரிக்கிறேன்.

P. B. A. பத்ராதிபதாஸன் 30-9-79

கொண்டுவந்து சேரும்" என்று நியமித்தருள, ஆழ்வானும் அவரை ஆறு மாதம் அநுவர்த்தித்துப் பரிபக்குவராக்கி ஸ்வாமி திருவடிகளிலே கொண்டுவந்து காட்டிக் கொடுக்க, அமுதனாரை ஆழ்வான் திருவடிகளிலேயே ஆச்ரயிக்கச் செய்தருளினார் என்பது இதிறாஸம்; இது இப்பாகரத்தில் அநுஸந்திக்கப்பட்டிருப்பது.

4 மேலெடுத்த மூன்றாம் பாகரத்தில் *இராமானுச முனிக்கன்பு செய்யும் சீரிய பேறுடையாரடிக் கீழ் என்னைச் சேர்த்ததற்கு* என்று ஸாமான்யமாகச் சொன்னதில் த்ருப்தியடையாமல் *குறும் ப்ரகாசயேத் தீமான்* என்ற கணக்கிலே தமக்கு ஸாக்ஷாதாசார்யரான கூரத்தாழ்வான் பெருமையை முன்னிட்டுக்கொண்டு எம்பெருமானாரைத் துதிப்பது* மொழியைக் கடக்கும் பெரும்புகழானென்று தொடங்கும் ஏழாவது பாகரம். முக்குறும்பாவது—கல்விச் செருக்கு, செல்வச் செருக்கு, குலச்செருக்கு என்னுமியை, இவையற்றவர் கூரத்தாழ்வானொருவதே யென்பது ப்ரஸித்தம்

5 *தாழ்வொன்றில்லாவென்கிற பதினாரும் பாட்டில் *குடிக்கொடுத்த வன் தொல்லருளால் வாழ்கின்ற வள்ளலிராமானுசன்* என்றவிடத்து *பெரும் பூதார் மாமுனிக்குப் பின்னானான் வாழியே* என்கிற ஆண்டாள்வாழிதிருநாமத்தி லடங்கியுள்ள இதிறாஸம் அநுஸந்தேய; அதாவது நூற்றாண்டுப் பொழில் மாலிருஞ் சோலை நம்பிக்கு நான், நூறுதடாவில் வெண்ணெய் வாய்நேர்ந்து பராவிவைத் தேன், நூறுதடா நிறைந்த அக்காரவடிவில் சொன்னேன்* என்ற ஆண்டாள் மனோரதத்தைய (எம்பெருமானார்) சிறப்பிப்பற்றிவைத்து ஆண்டாள் பக்கலிலே பெற்ற பரிசு இஃது உலகமறிந்தது

6 *முனியார் துயரங்கள் முந்திலும், இன்பங்கள் பெய்த்திடிலும் கனி யார்மனம் எங்களிராமானுசனை வந்தெய்தினரே* என்கிற பதினேழாம் பாகரத் தில் எம்பெருமானாரடியார்கள் ஒரு பெருமை சொல்லும் முகத்தால் ஒரு சிறந்த அத்யாத்மப் பொருள் ஸூசிதமாகிறது; எம்பெருமானாரை ஆச்ரயித்த மஹான்கள் ஸுகதுக்கங்கள் மேலிடுங் காலங்களில் மற்ற ஸம்ஸாரிகளைப்போலே ஹர்ஷ சோகங்களையடையாமல் எவ்வித விகாரமும் அற்றிருப்பார்கள் என்பது பாகரத் தின் பொருள். ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் பக்தி ஸாதனமாக எடுத்துக்காட்டப்படுகிற விவேக விமோக அப்யாஸ க்ரியா கல்யாண அநவஸாத அநுத்தர்ஷங்களென்கிற ஸப்தகத்தில் அநவஸாதமும் அநுத்தர்ஷமுமாகிற இரண்டுமிங்கு நிரூபிக்கப் பட்டனவாயின.

7 *அடையார் கமலத்தலர்மகள் கழவனென்று தொடங்கியுள்ள முப்பத்து மூன்றாம் பாகரத்தில் எம்பெருமானார் பஞ்சாயுதாழ்வார்களின்

திருவவதார பூதராகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளார். இதை யநுஸரித்த ய திராஜ ஸப்ததியிலும் *அப்ருதக்ப்ரசிபந்நயந்மயத்தைவர் வ வ்ரு தே பஞ்சபிராயுதைர் முராரே:ஃ என்று பணிக்கப்பட்டது. சேஷாவதார பூதரென்பது ப்ரமாண ளித்த மாக இல்லையென்று சிலர் சங்கிப்பார்கள். இவை ஸ்தோத்ர நூல்களே யொழிய சரித்திர நூல்களல்ல; திவ்யஸூரிசரிதம்; யதிராஜ வைபவம் முதலான சரித்திர நூல்களில் சேஷாவதாரத்வமே முக்கியமாகக் கூறப்பட்டிருப்பது காண்க; எம்முடைய சேஷாவதாரச் சிறப்பு நூலில் விரிவு காணத்தக்கது.

8 *படி கொண்ட றீர்த்தியிராமாயணமென்னும் பத்திவெள்ளங்குடி கொண்ட கோயிலிராமானுசன் * (37) என்கிற பாசரம் - ஸகல இஹாஸ புராணங்களுக்குள்ளும் ஸ்ரீராமாயணத்தில் ஸ்வாமி யெம்பெருமானுர்க்குண்டான அபிஷேகாதிசயத்தைக் காட்டுகிறது; ஸ்ரீராமாயணத்திற்கு பக்திவெள்ள மென்றே திருநாமஞ்சாற்றினர் உ முதனார் எம்பெருமானார் வைபவத்தில். திருப்பதியிலெழுந்தருளியிருந்த தமது மாதலான திருமலைநம்பி பக்கலில் ஒரு ஸம்வத்ஸரகாலமிருந்து ஸ்ரீராமாயணார்த்தம் கேட்டருளினதாகச் சொல்லியிருக்கை யாலே அது தனக்கு ப்ரகாசகமாகவே இப்பாசரம் அவதரித்ததுபோலும்.

9 [*மண்மிசை யோனிகள்தோறும் பிறந்து *என்கிற நார்பத்தேதாராம் பாட்டில் எம்பெருமானுடைய அவதாரத்திற்காட்டிலும் எம்பெருமானுடைய திருவவதாரம் மிகச் சிறப்புற்றதென்கிறார்; *அஜாயமானோ பஹுதா விஜயாதேய என்றும் *உயிரளிப்பான் என்விறையானியுமாய்ப் பிறந்தாய் இமையாரா தலைவா என்று சொல்லுகிறபடியே எம்பெருமான் பலபல யோனிகளில் பலவகைப் பிறவி பிறந்து கண்காண வந்து வின்ற உபதேசாதிகளாலே ஸ்வஸ்ரூபத்தைக் காட்டிக்கொடுத்தவிடத்திலும் யாரும் அவனைப் பொருள் படுத்தவில்லை; *அவஜாநந்தி மரம் மூடா * [மூடர்கள் என்னை அவமானப் படுத்துகிறார்கள்] என்று தானே சொல்லி வருந்தவேண்டியதாயிற்று. ஆகவே பகவானுடைய அவதாரம் ஸம்ஸாரிகளினுடைய தெள்ளறிவுக்கு உறுப்பாகவில்லை. ஸ்வாமியின் திருவவதாரமோ வென்னில், மிக்க பயன்பெற்றது இவர் தாம் திருவவதரித்த வுடனே எல்லாவுலகத்தாரும் ஆச்சரியமான ஞானத்தைப்பெற்று உஜ்ஜீவித்தார்கள் - என்பது இப்பாசரத்தின் கருத்து.

10 * உணர்ந்தமெய்ஞ்ஞானியர் யோகந்தோறும் திருவாய்மொழியின் மணந்தரு மின்னிசை மன்னுமிடந்தோறும் - இத்யாதியான அறுபதாம் பாட்டில் ஸ்வாமி யெழுந்தருளியிருக்குமிடங்களை அற்புதமாகச் சொல்லுகிறது. ஞானம்

தலையெடுத்த மஹான்களின் திரள் எங்கெங்கிருக்கிறதோ அங்கங்கெல்லாமெழுந்தருளியிருப்பார்; திருவாய்மொழியின் பாம்போக்யமான இசை எங்கெங்கு நிகழ்கின்றதோ அங்கங்கெல்லாம் ஸைவஸாதிப்பார்; சரிய:பதியான ஸர்வேச்வரன் கோயில் கொண்டிருக்கும் திவ்யதேசங்கள் தோறும் புகுந்து நிற்பர்—என்கிறது இதில். “திருவாய்மொழியின் மணந்தருமின்னிசை மன்னுமிடந்தோறும்” என்றது இதில் பரமார்த்தமான வார்த்தையாகும். ஸ்வாமி திருவுள்ள முகந்த பேச்சுக்களில் இது தலையானது.

11 *ஞானங்கனிந்த நலங்கொண்டு* (66) இப்பாட்டு மிகமிக இன்கலையுடையது. அடியார்களுக்கு மோக்ஷமளிக்கிற அநிகாரம் எம்பெருமானுக்கு மட்டுமன்று; எம்பெருமானுக்கு முண்டு; ஆனா எம்பெருமான் மோக்ஷமளிப்பது மிகவும் சிரமப்படுக்தியே, எம்பெருமானார் அளிப்பதம்முடைய நிர்ஹேதுக கிருகையினாலே—என்கிறது இதில். இப்பாட்டின் திவ்யார்த்ததீபிகையுரையின் அடியேன் விரித்துரைத்துள்ளதை ஈன்டெடுத்துச் காட்ட விரும்புகின்றேன் (அதாவது) மோக்ஷமென்கிறவொரு சரக்கு எம்பெருமானாகிற கடையிலும் எம்பெருமானாராகிற கடையிலும் கிடைக்கக் கூடியது, உலகில் கடைகளுக்கு முன்று விதமான அஸௌகரியங்கள் இருக்கக்கூடும். அபையாவன—சரக்கின் விலையை மிகவும் ஏற்றிச் சொல்லுதல், அந்த விலையில் சிறிதும் குறைக்க இடம் தராமல் கருர் விலை என்று கட்டிவைப்படுத்துதல்; அநிக விலையும் கருர் விலையுமாயிருந்தாலும் தற்காலம் கடனாகக் கொடுத்தால் சில நாட்களில் விலை கொடுத்துவிடுவோம்’ என்றால் அதற்கும் இசையாமல் ‘கடன்கட்டில்லை, கைமேல் விலைகொடுத்தாகவேண்டும் என்று வற்புறுத்தல்—என்பனவாம். இவற்றைக் கெதிர்த்தட்டாக முன்றுவகையான ஸௌகரியங்களுமுண்டு, லதவான விலைக்கு விற்பல், கருர்விலை யென்னுமங் பேரம்பேச இடங்கொடுத்தல், கடனாகவுங் கொடுத்தல் என்பனவாம். முன்னே சொன்ன அஸௌகரியங்கள் நிரப்பிய கடையின் ஸ்தானத்தில் எம்பெருமானைக் கொள்ளவேணும். பின்னே கொன்ன ஸௌகரியங்கள் நிரப்பிய கடையின் ஸ்தானத்தில் எம்பெருமானாகைக் கொள்ள வேணும். எங்ஙனே யென்னிங், எம்பெருமான் மோக்ஷமாகிற சரக்குக்கு விலையை அபரிமிதமாக ஏற்றி விதித்துவைத்தான்—ஞானங்கனிந்த நலங்கொண்டு நாடொறும் நையவேண்டுமென்கையாலே இந்த விலை எல்லாரும் எளிதாகச் செலுத்த முடியாதாகையால் விலை அபரிமிதமென்பது

தெரிந்தது. இதில் சிறிது குறைத்துக்கொள்ளலாமோ? என்றால் இசைகூற வில்லை. ஞானங்கனிந்த நலங்கொண்டு நாடொறும் நைபவர்க்கை வானங் கொடுப்பேனென்கிறான். ஆகவே பேரம்பேச முடியாத தன்மையாயிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இவ்விருள் கருமா ஞாலத்திலுண்டாவது அருமையாத லால் எங்களை முன்னாடி மோகித்திற்கு அனுப்பிவிடு. அங்குப்போய் இந்த விலையைச் செலுத்திவிடுகிறோம்' என்று கடன் வேண்டினால் அதற்கும் இசை கின்றிலன். இங்கேயிருந்து ஞானங்கனிந்த நலங்கொண்டு நாடொறும் நைபவர் களைத்தான் மோகித்திற்கனுப்புவேனென்கிறான். ஆகவே எம்மொருமானாகிற கடை முன்று வகைப்பட்ட அஸௌகரியங்களும் நிரம்பியதென்பது தேறிற்று. எம்பெருமானாகிற கடையில் இவ்வகையான அஸௌகரியம் சிறிதும் இல்லை. மோகிமென்னும் சரக்குக்கு அவர் விலை விதிப்பதேயில்லையாதலால், அதிக விலை யென்றாவது கரூர் விலை யென்றாவது கைவிலையென்றாவது சொல்லக்கூடிய கஷ்டங்களுக்கு இங்கு ப்ரஸக்தியேயில்லை கேவலம் தம்முடைய நிர்ஹேதுகரு பையினாலேயே திருத்தி முழுக்ஷுத்வத்தை யுண்டாக்கி மோகி ஸாம்ராஜ்யமும் அளித்தருள்கிறார், ஆனபின்பு, முழுக்ஷுக்களே! நீங்கள் மோகிசுரர்த்தமாக எம் பெருமானைப்பணிந்து வருந்தாமல் எம்பெருமானைப் பணிந்து ஸுகப்படுங்கள் — என்று இப்பாட்டால் உபதேசித்தாராயிற்று.

12, 13. *செய்த்தலைச் சங்கம் செழுமுத்தமீனும்* (75ஆம்) பாட்டிலும் *நின்றவண்கீர்த்தியும் நீள்புனலும்* என்கிற (76ஆம்) பாட்டிலும் — ஸ்வாமி யிடத்தில் * தேவமற்றறியாத பத்திப்பெருங்காதல் தமக்குள்ளமையை அற்புதமாக வெளியிடுகிறார் அமுதனார். எம்பெருமான் தனது விலக்ஷணமான அழகைக் காட்டிக் கொண்டுவந்து என் கண்ணெதிரே நின்றாலும் என்னை விடாதே வலியப்பற்றினாலும் அவனுடைய அழகை நான் மோஹிக்கப் பெறுவதில்லை, தேவரீருடைய திருக்குணங்களே அடியையனையிடுபடுத்துகின்றன — என்கிறார் முந்தினபாட்டில் இப்படி அமுதனார் தம்முடைய பரமபக்தியை விண்ணப்பம் செய்யக்கேட்ட எம்பெருமானார் மிகவும் உகந்தருளி 'இவ்வளவு அன்புகொண்ட இவர்க்கு நாம் எதைச் செய்வோம்!' என்று தெகுடாடியிருக்க. அதைக் கண்ட அமுதனார். 'ஸ்வாமிந்! அடியேனுக்கு தேவரீர் வேறெதுவும் செய்தருளவேண்டா; அடியேனுக்கு ஸர்வஸ்வமாயிய இந்தத் திருவடித்தாமரைகளைத் தந்தருள வேணுமென்கிறார் * நின்றவண் கீர்த்தியுமென்கிற அடுத்த பாட்டில்: இப்பாட்டின் சீரிய பொருளைச் சிறிது விவரிப்போம்; திருமலையும் திருநாடும் திருப்பாற்கடலுமாயிய இத்தலங்க னெல்லாம் ஸ்வாமிந்! தேவரீருக்கு எப்படிப்பட்ட ஆனந்தத்தை விளைக்குமோ அப்படிப்பட்ட ஆனந்தத்தை அடியேனுக்கு தேவரீருடைய திருவடிகள் தாம்

15 பலராமாநுஜனுக்கும் பகவத்ராமாநுஜனுக்கும் ஸாம்யம் நிர்வஹித்த சுலோகம் "சமிதேதாய சங்கராதி கர்வ ஸ்வபலாத் உத்த்ருதயாதவப்ரகாச:; அவரோபிதவாந் ச்ருதேதரபார்த்தாந் நநு ராமாவரஜஸ் ஸ ஏஷ பூய:" என்பதான பதின்மூன்றுவது சுலோகம் இந்த அற்புதமான ச்லோகத்தில் மூன்று வகைகளினால் கண்ணபிரானுக்கும் எம்பெருமானுக்கும் ஸாம்யம், ச்லேஷாலங்கார மர்யாதையினால் அருளிச்செய்யப்பட்டுள்ளது; பல பொருள்படச் சொல்வது ச்லேஷம் [சிலேஷம்] எனப்படும் அது அபங்க ச்லேஷமென்றும் ஸபங்க ச்லேஷமென்றும் இருவகைப்படும். பதங்களை யொடித்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டாமல் நானார்த்தக பதங்களை யிட்டுப் பல பொருள்களைப் பெறுவிப்பதானது அபங்க ச்லேஷமெனப்படும் அப்படியல்லாமல், பதங்களை யொடித்துப் பல பொருள் கொள்ளுமாறு ப்ரயோகம் செய்வதானது ஸபங்க ச்லேஷமெனப்படும் இப்போது கொண்ட "சமிதேதாய:" என்னும் ச்லோக ரத்தத்தில் முதலிரண்டு பாதங்களில் அபங்க ச்லேஷம்; மூன்றுவது பாதத்தில் மட்டும் ஸபங்க ச்லேஷம் [சமிதேதாய சங்கராதி கர்வ:] இது கண்ணனுக்கும் உடையவர்க்கும் பொதுவான விசேஷணம் 'சங்கரன் முதலானாருடைய செருக்கையடக்கினவர்' என்பது இதன் பொருள் கண்ணபிரான் பரமாகப் பொருள்கொள்ளுபோது சங்கரன் என்பதற்குச் சிவபிரானென்று அர்த்தம் ஆகிபதத்தினால் அப்பிரானைச் சேர்ந்த கார்த்திகையான் கரிமுகத்தான் முதலானாரை [ஸுப்ரஹ்மணய விராயகாங்களைக்] கொள்வது; கண்ணபிரான் பாணஸூர யுகத்தத்தில் சங்கரன் முதலானாருடைய செருக்கையடக்கினது இதிறாஸ புராண ப்ரஸித்தம். உடையவர் *சங்கர பாக்கர யாதவ பாட்ட ப்ரபாகரர் தங்கள் மதஞ் சாய்வுறா என்றும் *கா சங்கா சங்கரா தே வ என்றும் சொல்லுகிறபடியே, சங்கரகுரு ப்ரப்ருதிகளான புறமதத்தவர்களின் செருக்கைப் போக்கினவர் என்பது சரித்திர ப்ரஸித்தம் ஆகவே இந்த விசேஷணம் கண்ணனுக்கும் உடையவர்க்கும் ஸாம்யத்தை நிரூபித்ததாயிற்று.

16 [ஸ்வபலாத் உத்த்ருதயாதவப்ரகாச:] கண்ணபிரான் பரமான அர்த்தத்தில், யாதவர்களின் ப்ரகாசம் யயாதி சாபத்தினால் மங்கிக்கிடக்கையில், 'கோபாலோ யாதவம் வம்சம் மக்நமப்யுத்தரிஷ்யதி' என்கிறபடியே அந்த ப்ரகாசத்தைத் தனது வலிமையினால் புநருத்தாரம் செய்தவன் என்று கொள்ளக்கடவது யதுகுலத்திலே பிறந்து யாதவர்களை விளக்கமுறச் செய்தருளினவன் கண்ணபிரான் என்க. உடையவர்பரமான அர்த்தத்தில், 'யாதவப்ரகாச' என்று முழுச்சொல்லாகக்கொண்டு, அப்பெயர்பூண்ட மாயாவாதி குருவைத் தர்முடைய க்ருபாபலத்தினால் உத்தரிப்பித்தவர் என்று கொள்க முதலில தமக்கு உபாத்யாய ராயிருந்த யாதவப்ரகாசமையும் தமக்கு அடிமைப்படுத்திக்கொள்ளும் படியான ப்ரபாவமுடையவர் எம்பெருமானார் என்க. இவ்வரலாறு உடையவர் சரிதையில் விரிவாகக் காணத்தக்கது.

17 [அவரோபிதவாந் ச்ருதே! அபார்த்தாந்] அபார்த்தாந் ச்ருதே அவரோபிதவாந் என்று அந்வயம் இதில் ஸபங்க ச்லேஷமுள்ளது. அபார்த்தாந் என்னும் பதம் (அபார்த்தாந்) என்றும் (அப+அர்த்தாந்) என்றும் பிரியும்; பார்த்தனென்று அர்ஜுனைச் சொல்லி, பார்த்தனல்லாத [அர்ஜுந விரோதி களான] துர்யோதநாதிகளை அபார்த்தாந்'களென்று சொல்லுவதாகக் கண்ணன் பரமான அர்த்தத்தில் கொள்ளவேண்டும். ச்ருதியென்று கீர்த்திக்கும் பெயர்; வேதத்திற்கும் பெயர் கண்ணபிரான் அபார்த்தர்களான துர்யோதநாதிகளைக் கீர்த்தியிலிருந்து கீழே மீறக் கிடவிட்டான்; பாண்டவ பகைபாதி யாயிருந்து மலைபுரையோரான் மன்னவரும் மாரதரும் மற்றும் பலர் குலைய துற்ற வரும் பட்டழியச்செய்து அவர்களைக் கீர்த்தியிழந்தவர்களாகச் செய்தானென்ற படி. ஸ்வாமி ராமானுஜரோவென்னில் [ச்ருதே அபார்த்தாந் அவரோபிதவாந்] இதர மதஸ்தர்கள் வேதங்களுக்குச் செய்த அபார்த்தங்களை ஸமீகரித்த ப்ரதர்சனத்தினால் நிரஸித்தருளினவர். ஆனதுபற்றியே *சமிதகாதய சங்கராதி கர்வராக முதல் பாதத்தில் கூறப்பட்டாரென்று உணர்க. (உதய) என்பதில் உதயநாசார்ய விவகையுமுண்டு.

18 மணவாளமாமுனிகள் யதிராஜவிம்சதியில் இரண்டாவது ச்லோகத் தில் எம்பெருமானாரை ஹம்ஸமாகவும் வன்டாகவும் அருளிச்செய்துள்ளார் *ஸ்ரீரங்கராஜ சரணம்புஜராஜஹம்ஸம்* என்றும் *ஸ்ரீமத்ப்ரபங்குசபதாம்புஜப் ருங்கராஜம்* என்றும். (அதாவது) ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடித்தாமரைகளிலே ராஜஹம்ஸமாயிருப்பவர்; நம்மாழ்வானுடைய திருவடித்தாமரைகளிலே சிறந்த வண்டாக இருப்பவர் என்று கூறியவாறு. எம்பெருமானார் *தென்னத்தியூரர் கழலிணைக்கீழ்ப் பூண்டவன்பாளன்* [இராமாநுச நூற்றந்தாதி-31] என்கிற படியே தேவப்பெருமாள் திருவடிவாரத்திலே போன்பு பூண்டவராயிருந்தும் ஸ்ரீ ரங்கநாதனால் விசேஷகடாக்ஷம் செய்தருளப்பெற்றுத் தென் திருவரங்க சென்று சேர்ந்து *யாவச் சரீரபாதம் அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வம் [இவ்வுடல் விழுந்தனையும் இந்தத் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலிலேயே இனிது வாழக் கடவீர் -சரணாதிகத்யம்-19] என்று திருவரங்கச் செவ்வனாக அநுகரஹிக்கப்பட்டு அப்பெருமானுடைய திருவடிவாரத்தின் கீழேயே இனிது வாழ்ந்த படியினால் ஸ்ரீரங்கராஜ சரணம்புஜ ராஜஹம்ஸம் என்றருளிச் செய்யலாயிற்று. இனி ஸ்ரீமத்ப்ரபங்குச பதாம்புஜப் ருங்கராஜம் என்றவிசேஷணத்

தினில் - ஸ்வாமி நம்மாழ்வாசது. திருவடித்தாமரைகளிலே வண்டுபோல் படிந்
திருப்பவரென்றது; ஆகலிப்படி ஸ்வாமியை ஹம்ஸமாகவும் வண்டாகவும் கூறின
திலிருந்து தேறுகின்ற ஸ்வாமியினது சிலபெருமைகளை ஸ்வாபதேசார்த்தாநுபவப்
பிரணுஸியாலே அநுபவிக்கின்றோமென்று

ஹம்ஸத்திற்குள்ள பல தன்மைகள் ஸ்வாமி பக்கலிலே குறை
பற்றிருக்கின்றன. எங்ஙனெனென்னில்; நீரையும் பாலையும் கலந்தவைத்தால்
அவற்றைப் பிரிக்க வல்லமையுடையது ஹம்ஸம் என்று பிரமாணங்களினாலறி
கின்றோம்; "ஹம்ஸோ யதாஷீரமிய அம்பு மிச்சம்" என்பது முதலான
வசனங்கள் காண்க. இதனால் ஹம்ஸமானது ஸாராஸாரவிலேகத்தில் மிகுந்த
வல்லமையுடையது என்பதுதேறும். நம் ஸ்வாமி தாமும் "அஸாரமல்பஸாரஞ்
சஸாரம் ஸாரதாம் தயஜேத், பஜேத் ஸாரதமம் சாஸ்த்ரே" என்றபடி ஸாரா
ஸாரஸங்குலமாயிருந்த சாஸ்திரங்களிலே அஸாரமாயும் அல்பஸாரமாயுமுள்ள
வற்றை யெடுத்துத்தள்ளி மிகவும் ஸாரமானவற்றையே கைக்கொண்டவர்.
பாஹ்யமதங்களையும் குத்ருஷ்டி மதங்களையும் நிரஸித்து ஸ்ரீமத்வேதமார்க்க
பிரதிஷ்டாபநாசார்ய உபயலேதாந்த ப்ரவர்த்தந ப்ரவீணரா யெழுந்தருளி
இருந்து ரஹஸ்யார்த்தங்களில் பஹிரங்கமான அர்த்தங்களைத் தள்ளி
அந்தரங்கமான அர்த்தங்களைக் கொண்டருளினவர் என்பது இங்கு விவக்ஷிதம்.
அன்றியும், எம்பெருமான் வேதசாஸ்திரங்களை வெளியிடத் திருவுள்ளம்
பற்றியபோது ஹம்ஸருபத்தைப் பரிக்ரஹித்தருளினதாக சாஸ்திரங்களினாலறி
கின்றோம்; "அன்னமாய் நூல் பயந்தான்" என்றும் "அன்னமதாயிருந்து அங்கு
அறநூலுரைத்த" என்றும் ஆழ்வார்களுமருளிச் செய்கிறார்கள். சாஸ்த்ரோப
தேசத்திற்கு ஹம்ஸமாயிருத்தல் அவசியமானபடியாலே சாஸ்த்ரங்களை யுப
தேசித்தவர்களில் தலைவரான எம்பெருமானாரை ஹம்ஸமென்றது பொருத்தமே.
ஹம்ஸத்தினுடைய இயல்பைச் சொல்லுமவர்கள் "ந பத்நாதி சதீம் ஹ ஸ:
கதாசித் கர்தமாம்பஸி" என்கிறார்கள்; அதாவது ஹம்ஸம் ஒருகாலும் சேற்று
நீரில் கால் பொருந்தா தென்றபடி. அப்படியேயன்றோ எம்பெருமானார்படியும்.
"அமுந்தார் பிறப்பாம் பொல்லாவருவினை மாய வன்சேற்றள்ளல் பொய்ந்
நிலத்தே" என்று இந்த ஸம்ஸாரநிலம் சேற்றிலமாகச் சொல்லப்
பட்டுள்ளது; இதில் கால் பொருந்தாதவர்களில் தலைவராயிற்று எம்பெரு
மானார் திவ்ய தேசங்களை வருணிக்குமபோது ஆழ்வார்கள் அன்னம்
மாதர்களின் நடையைப் பின்சென்று நடப்பதாகக் கூறுகிறார்கள்;
"பெடையோ டன்னம் பெய்வனையார்தம் பின்சென்று நடையோடியலி"
என்று திருமங்கையாழ்வார் திருநகையூர்ப்பதிகமொன்றில் கூறியுள்ளது

காண்க. ஸ்வாமிதாமம் அன்னநடையவணங்கான பிராட்டியினுடைய நடையைப் பின் செல்பவர். (அதாவது-) பிராட்டியின் நடையாவது நடத்தை: சேதநர்களைக் குறித்து எம்பெருமானிடத்தில் மன்றாடிப் பேறு பெறவிப்பதே பிராட்டியினுடைய முக்கியமான நடத்தையாகும். அதை ஸ்வாமிதாமம் அநுஸரிக்கையாவது—தாமம் அப்படியே எம்பெருமானிடத்தில் மன்றாடி இன்றிருக்கும் நம்போல்வார்க்கும் பேறு பெறவித்ததேயாம்.

19 இனி “ஸ்ரீமத் பராங்குச பதார்புண ப்ருங்கராஜம்” என்று வண்டாக அருளிச்செய்ததின் பொருத்தங்களை நிரூபிப்போம். வண்டு மதுவ்ரத் மென்று பேர் பெற்றிருக்கும். தேன்க்விர வேறொன்றைக் கொள்ளாது என்றபடி. அது போல, உளங்கனிந்திருக்குமடியவர் தங்களுள்ளத்துறைய தேன் என்றும் தேனை கன்பாலைக் கன்னையமுதை என்றும் எனக்குத் தேனை பாலே கன்னலே யமுதே என்றும் பலவிடங்களிலும் தேனாகச் சொல்லப்பட்ட எம்பெருமானையே விரும்பி மற்றொன்றைக் கண்ணெடுத்தும் பாராமல் பகவதநுபவத்தையே விரதமாகக் கொண்டிருந்தவர் எம்பெருமானார். வண்டினங்கள் காமரங்களிசை பாடும் என்றும், யாழினிசை வண்டினங்கள் ஆளம் வைக்கும் என்றும், வரி வண்டுதேதென வென்றிசை பாடும் என்றும் பணித்தபடியேவண்டுகள் யாழினிசைபோன்ற இசைகளைப் பாடுவதுபோல பண்ணார் பாடல் யாழினிசைவேதம் என்னப்பட்ட திருவாய்மொழியின் கானத்தையே போது போக்காகவுடையராயிருந்தவர் ஸ்வாமி. “தமிழ்மறைகளாயிரமும் மொய்ம்பால் வளர்த்த இதத்தாய் இராமானுசன்” “பண்டருமாறன் பசுந்தமிழானந்தம் பாய்மதமாய் விண்டிட வெங்களிராமானுசமுனிவேழம்” என்றவை காண்க. வண்டு வடமொழியில் சஞ்சரீக மென்று பேர் பெற்றிருக்கும்; ஓரிடத்தில் தங்கியிராத; மதுவுள்ளவிடமெங்கும் பறந்து திரியுமது. அதுபோல் ஸ்வாமி தாமம் ஸ்ரீரங்கம் கரிசுலமஞ்ஜநகிரிம தார்க்ஷயாத்ரி ஸிம்ஹாசலௌ ப்ருக்ஷர்மம் புருஷோத்தமஞ் ச பதரிநாராயணம் நைரிசம், ஸ்ரீமத்த்வாரவதி ப்ரயாக மதுராயோத்யா கயா: புஷ்கரம் ஸாலத்ராமகிரிம் நிஷேவ்ய ரமகீத ராமாநுஜோயம் முநி: என்கிறபடியே ஸ்ரீ பதியே பரவித் தொழுந் தொண்டர்களில் தலைவராயிருந்தார் வண்டு எந்த ஸமயத்தில் எங்குச் செல்ல வேணுமென்று நினைத்தாலும் தட்டுத் தடங்கலின்றியே புகுந்து ரமிக்கும்; ஸன்னிதியில் கர்ப்பத்ருஹங்களினுள்ளும் எம்பெருமான் திருமுடிமீதும் தாராளமாகப் புகக் காணுகின்றோம். அதுபோல, பின்னிட்ட சடையானும் பிரமனு மிந்திரனும் துன்னிட்டுப் புகலிய என்றும்படி திருவாசல்களிலே ஸேவாபரரானவர்கள் கைறத்து தலை நுகழக்கவொண்ணாதபடி நெருக்க,